

UZASADNIENIE

Powód Gmina B.– Z. M. K.w B.wniosła o nakazanie pozwanym A.G. S., B. S.i małoletniej P. S., aby opróżnili lokal socjalny nr (...)położony przy ul. (...)w B.i wydali powodowi.

Nadto zasądzenie solidarnie od pełnoletnich pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że pozwani zajmują bez tytułu prawnego lokal socjalny. Pozwana A. G. S. była najemcą przedmiotowego lokalu na mocy umowy najmu z 03.12.2012., okres obowiązywania umowy upłynął dnia 02.06.2013. Powód pismem z dnia 13.06.2013. wezwał pozwanych do wydania lokalu oraz w oparciu o art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21.06.2001. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (DzU 2005/31/266 ze zm.) ustalił wysokość odszkodowania z tytułu najmu lokalu.

Pozwani nie opróżnili zajmowanego bez tytułu prawnego lokalu dlatego też pozew niniejszy jest uzasadniony i konieczny.

Pozwani nie stawili się na rozprawę, nie wnieśli odpowiedzi na pozew i nie żądali jej przeprowadzenia pod nieobecność. Zawiadomienie skierowane do nich uznano ze skutkiem doręczenia na podstawie art. 139 § 1 kpc w związku z § 6 ust. 2 umowy najmu zawartej między stronami w dniu 03.12.2012.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powód do pozwu załączył umowę najmu lokalu socjalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w B. zawartą z pozwaną A. S.. Do zamieszkania w przedmiotowym lokalu oprócz najemcy uprawnienia byli również jej były mąż B. S. oraz ich małoletnia córka P. S.. Umowę najmu zawarto na czas oznaczony od dnia 03.12.2012. do 02.06.2013. (k. 12-13).

W dniu 13.06.2013. wezwano pozwanych A. G. S. i B. S.do opróżnienia przedmiotowego lokalu w dniu 01.07.2013. (k. 14).

W dniu 01.07.2012. powód stawiał się na miejsce w celu przejęcia lokalu. Od pracownika (...) uzyskał informację, że pozwani nie wstawili do pomieszczenia żadnych swoich ruchomości, a klucze od tego lokalu są w posiadaniu pracowników (...). Po otwarciu lokalu pracownik powoda stwierdził, że nie ma w nim żadnych ruchomości, a dywan i firanki stanowią własność (...). Pracownik (...) podał, że pozwani nie zamieszkali w tym lokalu socjalnym (k. 15).

Pozwany B. S.i P. S.nigdy nie byli zameldowani w przedmiotowym lokalu (k. 22, 24). B. S.i A. G. S. nie wskazywali również tego adres jako miejsca swego zamieszkania w PUP (k. 32, 34).

Zgodnie z art. 222 § 1 kc właściciel może żądać od osoby, która władą faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Nie budzi wątpliwości, że pozwanym w związku z upływem okresu najmu, nie przysługują uprawnienia do władania rzeczą. Drugą niezbędną przesłanką uzasadniająca żądanie powoda obejmujące nakazanie opróżnienia i wydania mu lokalu jest faktyczne władanie lokalem. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, by takie okoliczności miały miejsce. Wręcz przeciwnie z przedstawionych przez niego dowodów wynika, że pozwani nigdy nie zajęli lokalu będącego przedmiotem najmu, nie wstawili tam swoich rzeczy, nie posiadają kluczy do lokalu.

Powyższe uzasadnia oddalenie powództwa.

SSR Elżbieta Andrysewicz